

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 690

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 octombrie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.107 din 23 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar	2-3	și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/112/2006	12-13
Decizia nr. 1.109 din 23 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar	3-4	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
937. — Hotărâre privind clasificarea, ambalarea și etichetarea la introducerea pe piață a preparatelor periculoase	5-11	22. — Regulament pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 18/2009 privind cadrul de administrare a activității instituțiilor de credit, procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri și condițiile de externalizare a activităților acestora.....	13-16
★			
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI ȘI ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE			
10/71. — Ordin privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 11/14/2010 pentru modificarea		Cuantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2009, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.107**

din 23 septembrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute
în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului
din sectorul bugetar**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Oradea — Secția civilă în dosarele nr. 10.188/271/2009 și nr. 10.388/271/2009.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent-șef, referând asupra cauzelor, arată că partea Ministerul Justiției a depus la Dosarul nr. 20D/2010 concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 19D/2010 și nr. 20D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 20D/2010 la Dosarul nr. 19D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 3 noiembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 10.188/271/2009 și nr. 10.388/271/2009, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri**

executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.

Excepția a fost ridicată, din oficiu, de Judecătoria Oradea — Secția civilă în cauze civile având ca obiect soluționarea unor contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 16 alin. (1), art. 21, art. 44 alin. (2), art. 53 și art. 115 alin. (4).

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere privind excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise ale Ministerului Justiției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și a celor ale art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992 să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 20 mai 2010, dispoziții care au următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) *Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2009, se va realiza după o procedură de executare care începe astfel:*

a) *în anul 2012 se plătește 34% din valoarea titlului executoriu;*

b) *în anul 2013 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu;*

c) în anul 2014 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu.

(2) În cursul termenului prevăzut la alin. (1) orice cerere de executare silită se suspendă de drept.”

Autorul excepției susține că aceste dispoziții legale încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și ale art. 115 alin. (4) privind delegarea legislativă.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată, din oficiu, de Judecătoria Oradea — Secția civilă în dosarele nr. 10.188/271/2009 și nr. 10.388/271/2009.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.109

din 23 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor de lege criticate, raportate la aceleași prevederi constituționale și cu motivare similară, s-a pronunțat prin Decizia nr. 206 din 4 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 13 mai 2010, respingând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Pitești — Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze cu minori și de familie în Dosarul nr. 3.750/109/2008.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.750/109/2008, **Curtea de Apel Pitești — Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.**

Excepția a fost ridicată, din oficiu, de instanța de judecată cu ocazia soluționării recursului civil declarat de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Râmnicu-Vâlcea — Activitatea de trezorerie și contabilitate publică împotriva Deciziei civile nr. 24 din 26 ianuarie 2009, pronunțată de Tribunalul Argeș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 6 alin. (1), art. 21, art. 44 alin. (2) și art. 53.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Pitești — Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze cu minori și de familie în Dosarul nr. 3.750/109/2008.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 20 mai 2010.

Autorul excepției susține că aceste dispoziții legale încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor de lege criticate, raportate la aceleași prevederi constituționale și cu motivare similară, s-a pronunțat prin Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, și prin Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, respingând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind clasificarea, ambalarea și etichetarea la introducerea pe piață a preparatelor periculoase

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Prezenta hotărâre stabilește cadrul legal pentru clasificarea, ambalarea și etichetarea la introducerea pe piață a preparatelor periculoase și conține prevederi speciale pentru anumite preparate, care pot prezenta pericol, clasificate sau nu ca periculoase în sensul prezentei hotărâri.

(2) Prevederile prezentei hotărâri se aplică preparatelor care:

a) conțin cel puțin o substanță periculoasă, potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008 privind clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase; și

b) sunt considerate periculoase, potrivit prevederilor art. 5—11.

(3) Prevederile art. 13—22 și 30, precum și cele ale anexelor nr. 1 și 2 se aplică și preparatelor care nu sunt considerate periculoase potrivit prevederilor art. 5—11, dar care pot prezenta un anumit pericol.

(4) Prevederile prezentei hotărâri se aplică produselor de protecție a plantelor, fără a aduce atingere Hotărârii Guvernului nr. 1.559/2004 privind procedura de omologare a produselor de protecție a plantelor în vederea plasării pe piață și a utilizării lor pe teritoriul României, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică următoarelor preparate finite, destinate utilizatorului final:

a) preparatelor care conțin substanțe radioactive, astfel cum sunt definite în Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 14/2000 pentru aprobarea Normelor fundamentale de securitate radiologică și de Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 944/2001 pentru aprobarea Normelor privind supravegherea medicală a persoanelor expuse profesional la radiații ionizante, cu completările ulterioare;

b) dispozitivelor medicale invazive sau utilizate în contact fizic direct cu corpul uman, în măsura în care anumite dispoziții legale stabilesc pentru substanțele și preparatele periculoase criterii de clasificare și de etichetare, care asigură același nivel de informare și de protecție ca și prezenta hotărâre;

c) preparatelor prevăzute la art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008.

(6) Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică în cazul:

a) transportului de preparate periculoase pe calea ferată, pe căi rutiere, aeriene, maritime sau pe căi navigabile interioare;

b) preparatelor în tranzit supuse unui control vamal, cu condiția ca acestea să nu fie supuse unei prelucrări sau unei transformări.

(7) Pentru aplicarea prezentei hotărâri se desemnează ca autorități competente următoarele instituții:

a) Ministerul Mediului și Pădurilor — autoritate de coordonare și de reglementare;

b) Agenția Națională pentru Protecția Mediului — autoritate de implementare;

c) Garda Națională de Mediu și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — autorități de control și inspecție.

Art. 2. — Pentru aplicarea prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *polimer* — substanță constituită din molecule caracterizate printr-o secvență din unul sau mai multe tipuri de unități monomere și care conține o majoritate ponderală simplă de

molecule cu cel puțin 3 unități monomere legate covalent de cel puțin o altă unitate monomeră sau un alt reactant și conține mai puțin de o majoritate ponderală simplă de molecule cu aceeași greutate moleculară. Asemenea molecule trebuie să aibă greutatea moleculară distribuite într-un astfel de domeniu încât diferențele de greutate moleculară să fie atribuite, în primul rând, diferențelor de număr al unităților monomere. În înțelesul prezentei definiții, prin *unitate monomeră* se înțelege forma reacționată a unei substanțe monomere într-un polimer;

b) *cercetare și dezvoltare științifică* — experimentarea științifică, analiza sau cercetarea chimică desfășurată în condiții controlate; aceasta include determinarea proprietăților intrinseci, a performanțelor și eficacității, precum și cercetările științifice legate de dezvoltarea unui produs;

c) *cercetare și dezvoltare orientate spre proces* — dezvoltarea în continuare a unei substanțe în preparate, în cursul căreia se utilizează instalații-pilot sau producție de probă în vederea elaborării procesului de producție și/sau a testării domeniilor de aplicare a substanței;

d) semnificațiile termenilor „preparate”, „substanțe”, „EINECS” și a expresiei „introducere pe piață” sunt corespunzătoare definițiilor prevăzute la art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008.

Art. 3. — (1) Clasificarea preparatelor periculoase în funcție de gradul și natura specifică ale pericolelor prezentate se bazează pe definițiile categoriilor de pericol prevăzute la art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008.

(2) Principiile generale care guvernează clasificarea și etichetarea preparatelor se aplică potrivit criteriilor prevăzute în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008, cu excepția cazului în care se aplică criteriile alternative prevăzute la art. 5—11 sau la art. 14—22 și în anexele nr. 1—5.

Art. 4. — (1) Evaluarea pericolelor pe care le poate prezenta un preparat se bazează pe determinarea următoarelor proprietăți:

a) fizico-chimice;

b) care afectează sănătatea;

c) care afectează mediul.

(2) Proprietățile prevăzute la alin. (1) trebuie să fie evaluate în conformitate cu dispozițiile prevăzute la art. 5—11.

(3) În cazurile în care se fac încercări de laborator, acestea trebuie efectuate asupra preparatului, în forma în care acesta este introdus pe piață.

(4) La determinarea proprietăților periculoase ale preparatelor periculoase, în sensul prevederilor art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008, potrivit prevederilor art. 5—11, trebuie să fie luate în considerare toate substanțele periculoase și în special cele care:

a) sunt cuprinse în partea 3 a anexei VI la Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor, de modificare și de abrogare a directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.907/2006, cu modificările ulterioare;

b) sunt cuprinse în ELINCS (Lista europeană a substanțelor notificate);

c) sunt clasificate și etichetate provizoriu de către persoana care răspunde de introducerea lor pe piață în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008.

(5) Pentru preparatele care fac obiectul prezentei hotărâri, substanțele periculoase prevăzute la alin. (4) clasificate ca periculoase pe baza efectelor lor asupra sănătății și/sau asupra mediului, prezente fie sub formă de impurități, fie sub formă de aditivi, trebuie să fie luate în considerare atunci când concentrațiile lor sunt egale sau superioare celor prevăzute în tabelul nr. 1, cu excepția cazurilor în care sunt stabilite valori inferioare în partea 3 a anexei VI la Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008, cu modificările ulterioare, în anexa nr. 3 secțiunea B sau în anexa nr. 4 secțiunea B, cu excepția cazului în care sunt prevăzute dispoziții contrare în anexa nr. 2.

Tabelul nr. 1

Categoría de pericol a substanței	Concentrația luată în considerare pentru	
	preparate gazoase % volum/volum	alte preparate % greutate/ greutate
Foarte toxic	≥ 0,02	≥ 0,1
Toxic	≥ 0,02	≥ 0,1
Cancerigen Categoría 1 sau 2	≥ 0,02	≥ 0,1
Mutagen Categoría 1 sau 2	≥ 0,02	≥ 0,1
Toxic pentru reproducere Categoría 1 sau 2	≥ 0,02	≥ 0,1
Nociv	≥ 0,2	≥ 1
Coroziv	≥ 0,02	≥ 1
Iritant	≥ 0,2	≥ 1
Sensibilizant	≥ 0,2	≥ 1
Cancerigen Categoría 3	≥ 0,2	≥ 1
Mutagen Categoría 3	≥ 0,2	≥ 1
Toxic pentru reproducere Categoría 3	≥ 0,2	≥ 1
Periculos pentru mediu N		≥ 0,1
Periculos pentru stratul de ozon	≥ 0,1	≥ 0,1
Periculos pentru mediu		≥ 1

Art. 5. — (1) Pericolele care decurg din proprietățile fizico-chimice ale unui preparat se evaluează prin determinarea, potrivit metodelor de testare prevăzute în partea A a anexei la Regulamentul (CE) nr. 440/2008 al Comisiei din 30 mai 2008 de stabilire a metodelor de testare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1.907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), cu modificările ulterioare, a proprietăților fizico-chimice ale preparatului, necesare pentru o clasificare și o etichetare corespunzătoare, în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), nu este necesară determinarea proprietăților explozive, oxidante, extrem de inflamabile, foarte inflamabile sau inflamabile ale unui preparat, cu condiția ca:

a) niciunul dintre componenții săi să nu prezinte astfel de proprietăți și ca, pe baza informațiilor de care dispune producătorul, să fie puțin probabil ca preparatul să prezinte pericole de această natură;

b) în caz de modificare a compoziției unui preparat cu compoziție cunoscută, să existe argumente științifice prin care să se arate că o reevaluare a pericolelor nu va conduce la schimbarea clasificării;

c) preparatele introduse pe piață sub formă de aerosoli să îndeplinească cerințele prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.094/2009 privind condițiile introducerii pe piață a generatorilor de aerosoli, cu modificările ulterioare.

(3) În cazul în care metodele de testare prevăzute în partea A a anexei la Regulamentul (CE) nr. 440/2008, cu modificările ulterioare, nu sunt adecvate, pot fi folosite metode de calcul alternative, după cum urmează:

a) pentru preparatele negazoase se poate utiliza metoda de determinare a proprietăților oxidante ale preparatelor care conțin peroxizi organici, conform prevederilor pct. 2.2.2.1 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008;

b) pentru determinarea proprietăților de inflamabilitate ale preparatelor gazoase se poate utiliza metoda de calcul alternativ prevăzută la pct. 9.1.1.1 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008;

c) pentru determinarea proprietăților oxidante ale preparatelor gazoase se poate utiliza metoda de calcul alternativ prevăzută la pct. 9.1.1.2 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008.

(4) În cazul preparatelor inflamabile, există derogări de la aplicarea metodelor de testare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 440/2008, cu modificările ulterioare, conform prevederilor pct. 2.2.5 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008.

(5) Pericolele care decurg din proprietățile fizico-chimice ale unui preparat reglementat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.559/2004, cu modificările și completările ulterioare, se evaluează prin determinarea proprietăților fizico-chimice ale preparatului, necesare pentru o clasificare corespunzătoare, în conformitate cu criteriile din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008. Aceste proprietăți se determină cu ajutorul metodelor de testare prevăzute în partea A a anexei la Regulamentul (CE) nr. 440/2008, cu modificările ulterioare, cu excepția cazului în care alte metode recunoscute pe plan internațional sunt acceptabile potrivit prevederilor Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 421/809/687/2005 pentru aprobarea cerințelor pe care trebuie să le îndeplinească dosarele substanțelor active și ale produselor formulate, necesare evaluării în vederea omologării, frazelor de risc și frazelor-tip pentru măsurile de siguranță specifice produselor de protecție a plantelor.

Art. 6. — Pericolele pentru sănătate pe care le prezintă un preparat se evaluează după una sau mai multe dintre următoarele proceduri:

a) prin metoda convențională prevăzută în anexa nr. 3;

b) prin determinarea proprietăților toxicologice ale preparatului, necesare pentru o clasificare corespunzătoare, în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008, cu ajutorul metodelor de testare specificate în partea B a anexei la Regulamentul (CE) nr. 440/2008, cu modificările ulterioare, cu excepția cazului în care pentru produsele de protecție a plantelor sunt acceptabile, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii,

pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 421/809/687/2005, alte metode recunoscute pe plan internațional.

Art. 7. — (1) Fără a aduce atingere prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.559/2004, cu modificările și completările ulterioare, numai atunci când poate fi demonstrat științific de către persoana responsabilă de introducerea pe piață a preparatului că proprietățile toxicologice ale acestuia nu pot fi corect determinate prin metoda prevăzută în anexa nr. 3 sau pornind de la rezultatele testelor efectuate pe animale, se pot aplica metodele prevăzute la art. 6 lit. b), cu condiția ca acestea să fie justificate sau autorizate în mod specific, potrivit prevederilor art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2002 pentru protecția animalelor utilizate în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 471/2002, cu modificările și completările ulterioare, și cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului apelor și protecției mediului nr. 143/400/2002 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind adăpostirea și îngrijirea animalelor folosite în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale.

(2) În cazul în care o proprietate toxicologică este determinată prin metodele prezentate la art. 6 lit. b), pentru obținerea de noi date, testul se efectuează în conformitate cu principiile bune practice de laborator prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 63/2002 privind aprobarea Principiilor de bună practică de laborator, precum și inspecția și verificarea respectării acestora în cazul testărilor efectuate asupra substanțelor chimice, cu modificările și completările ulterioare, și cu prevederile art. 7 și 12 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 471/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului apelor și protecției mediului nr. 143/400/2002.

(3) Sub rezerva prevederilor art. 8, în cazul în care s-a stabilit o proprietate toxicologică pe baza celor două metode prevăzute la art. 6, pentru clasificarea preparatului se folosesc rezultatele obținute prin metodele prevăzute la art. 6 lit. b), cu excepția cazurilor în care este vorba despre efecte cancerigene, mutagene sau toxice pentru reproducere, când se aplică numai metoda prevăzută la art. 6 lit. a).

(4) Orice proprietate toxicologică a preparatului care nu a fost evaluată prin metodele prevăzute la art. 6 lit. b) trebuie să fie evaluată în conformitate cu metoda prevăzută în anexa nr. 3.

Art. 8. — Preparatul periculos trebuie clasificat avându-se în vedere și următoarele elemente:

a) efectele preparatului asupra omului, în cazul în care se poate demonstra prin studii epidemiologice, prin studii de caz validate științific, conform prevederilor anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008, sau prin experiența practică, fundamentată statistic, cum ar fi evaluarea datelor furnizate de centrele de informare toxicologică sau a celor referitoare la bolile profesionale, că efectele toxicologice asupra omului se deosebesc de cele evidențiate prin aplicarea metodelor prevăzute la art. 6;

b) efecte precum potențarea, în cazul în care se poate demonstra că din cauza acestor efecte o evaluare convențională ar putea subestima pericolul datorat toxicității preparatului;

c) efecte precum antagonismul, în cazul în care se poate demonstra că din cauza acestor efecte o evaluare convențională ar putea supraestima pericolul cauzat de toxicitatea preparatului.

Art. 9. — (1) Pentru preparatele cu compoziție cunoscută, cu excepția celor reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1.559/2004, cu modificările și completările ulterioare,

clasificate în conformitate cu metoda prevăzută la art. 6 lit. b), se va face o nouă evaluare a pericolului pentru sănătate prin metodele prevăzute la art. 6 lit. b) sau în anexa nr. 3, atunci când:

a) producătorul modifică, în conformitate cu tabelul nr. 2, concentrația inițială, exprimată în procente greutate/greutate sau în procente volum/volum, a unuia sau mai multor componente periculoși care intră în compoziția lor;

Tabelul nr. 2

Domeniul de concentrație inițială a componentului	Variația admisă pentru concentrația inițială a componentului
$\leq 2,5\%$	$\pm 30\%$
$> 2,5 \leq 10\%$	$\pm 20\%$
$> 10 \leq 25\%$	$\pm 10\%$
$> 25 \leq 100\%$	$\pm 5\%$

b) producătorul modifică compoziția preparatelor, înlocuind sau adăugând unul ori mai mulți componente, chiar dacă sunt sau nu periculoși în sensul definițiilor cuprinse în art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008.

(2) Această nouă evaluare este aplicabilă cu excepția cazurilor în care există argumente științifice convingătoare care arată că o reevaluare a pericolului nu va conduce la o schimbare a clasificării.

Art. 10. — (1) Evaluarea pericolelor pentru mediu ale unui preparat se realizează după una sau mai multe dintre următoarele proceduri:

a) prin metoda convențională de calcul prevăzută în anexa nr. 4;

b) prin determinarea proprietăților periculoase pentru mediu ale preparatului, necesare pentru o clasificare corespunzătoare, în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008, cu ajutorul metodelor de testare prevăzute în partea C a anexei la Regulamentul (CE) nr. 440/2008, cu modificările ulterioare, cu excepția cazului în care pentru produsele de protecția plantelor sunt acceptabile alte metode recunoscute pe plan internațional în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 421/809/687/2005.

(2) Condițiile de aplicare a metodelor de testare sunt prevăzute în anexa nr. 4 secțiunea C, fără a aduce atingere cerințelor de testare prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.559/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În situația în care se stabilește o proprietate ecotoxicologică pe baza metodelor prevăzute la alin. (1) lit. b), în vederea obținerii de noi date, testul se realizează în conformitate cu principiile bune practice de laborator prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 63/2002, cu modificările și completările ulterioare, și în conformitate cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 37/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 471/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În situația în care pericolele pentru mediu au fost evaluate după ambele proceduri prevăzute la alin. (1), rezultatele obținute prin metodele prevăzute la alin. (1) lit. b) se folosesc la clasificarea preparatului.

Art. 11. — (1) Pentru preparatele cu compoziție cunoscută, cu excepția celor reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1.559/2004, cu modificările și completările ulterioare, clasificate conform metodelor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. b),

se efectuează o nouă evaluare a pericolului pentru mediu după metoda prevăzută în anexa nr. 4 sau după cele prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. b), atunci când:

a) producătorul modifică, în conformitate cu tabelul nr. 3, concentrația inițială, exprimată în procente greutate/greutate sau în procente volum/volum, a unuia sau mai multor componenți periculoși care intră în compoziția lor;

Tabelul nr. 3

Limitele de concentrație inițială a componentului	Variația admisă pentru concentrația inițială a componentului
≤ 2,5%	± 30%
> 2,5 ≤ 10%	± 20%
> 10 ≤ 25%	± 10%
> 25 ≤ 100%	± 5%

b) producătorul modifică compoziția înlocuind sau adăugând unul ori mai mulți componenți, chiar dacă sunt sau nu periculoși în sensul definițiilor cuprinse în art. 2 alin. (2) al Hotărârii Guvernului nr. 1.408/2008.

(2) Această nouă evaluare este aplicabilă cu excepția cazului în care există argumente științifice convingătoare care arată că o reevaluare a pericolului nu va conduce la o schimbare a clasificării.

Art. 12. — (1) Este interzisă introducerea pe piață a preparatelor care fac obiectul prezentei hotărâri dacă acestea nu îndeplinesc criteriile de clasificare, ambalare și etichetare.

(2) Agenția Națională pentru Protecția Mediului solicită persoanei responsabile de introducerea pe piață a preparatului informații legate de compoziția acestuia și orice alte informații utile în acest sens, cum sunt:

a) datele utilizate pentru clasificarea și etichetarea preparatului;

b) datele referitoare la cerințele de ambalare, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (3), inclusiv certificatul de testare, în conformitate cu prevederile anexei nr. 3 partea A la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008;

c) datele utilizate la întocmirea fișei cu date de securitate, în conformitate cu art. 30.

(3) Agenția Națională pentru Protecția Mediului comunică Comisiei Europene informații și date referitoare la aplicarea prevederilor privind preparatele periculoase, după ce în prealabil a informat Ministerul Mediului și Pădurilor în legătură cu acestea.

Art. 13. — (1) Este interzisă introducerea pe piață a preparatelor prevăzute la art. 1 alin. (2) și a celor prevăzute în anexa nr. 1 potrivit prevederilor art. 1 alin. (3) dacă ambalajul acestora nu îndeplinește următoarele cerințe:

a) ambalajele trebuie să fie proiectate și realizate astfel încât să împiedice orice pierdere de conținut; această cerință nu se aplică atunci când se prevăd dispozitive de siguranță speciale;

b) materialele din care sunt realizate ambalajele și sistemele de închidere nu trebuie să fie susceptibile la atacul conținutului sau să formeze cu acesta compuși periculoși;

c) ambalajul și sistemele de închidere trebuie să fie rezistente și solide pentru a se evita slăbirea acestora și pentru a îndeplini criteriile de securitate în condițiile unei manipulări normale;

d) recipientele prevăzute cu sisteme de închidere trebuie să fie proiectate astfel încât ambalajul să permită închiderea în mod repetat, fără pierdere de conținut.

(2) Recipientele care conțin preparate oferite sau vândute publicului larg nu trebuie să aibă:

a) o formă și/sau un design de natură să atragă sau să stimuleze curiozitatea copiilor ori să inducă în eroare consumatorii;

b) o prezentare și/sau o denumire ca cele utilizate pentru produsele alimentare sau hrana pentru animale ori produsele medicinale sau cosmetice.

(3) Recipientele care conțin preparate oferite sau vândute publicului larg și care sunt prevăzute în anexa nr. 1 trebuie să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) să fie prevăzute cu un sistem de închidere de siguranță pentru copii;

b) să aibă o indicație tactilă de pericol.

(4) Sistemele trebuie să fie conforme cu specificațiile tehnice prevăzute în anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008.

(5) Ambalajul pentru preparate este considerat corespunzător cerințelor prevăzute la alin. (1) lit. a)—c) atunci când acesta se conformează cerințelor aplicabile la transportul mărfurilor periculoase pe calea ferată, pe căi rutiere, aeriene sau pe căi navigabile interioare și maritime.

Art. 14. — Este interzisă introducerea pe piață:

a) a preparatelor dacă eticheta de pe ambalaj nu îndeplinește toate cerințele prevăzute de art. 15—22 și dacă nu corespunde dispozițiilor specifice prevăzute în anexa nr. 2 secțiunile A și B;

b) a preparatelor, în sensul art. 1 alin. (3), așa cum sunt ele definite în secțiunile B și C ale anexei nr. 2, dacă eticheta de pe ambalaj nu îndeplinește cerințele prevăzute la art. 15 lit. a) și b) și nu corespunde dispozițiilor speciale cuprinse în secțiunile B și C ale anexei nr. 2.

Art. 15. — Pe orice ambalaj trebuie indicate lizibil, în mod clar și în așa fel încât să nu se poată șterge următoarele informații:

a) denumirea comercială sau denumirea prin care furnizorul identifică preparatul;

b) numele, adresa completă și numărul de telefon ale persoanei stabilite pe teritoriul Comunității care răspunde de introducerea pe piață a preparatului, indiferent că este producător, importator sau distribuitor;

c) denumirea chimică a substanței sau substanțelor periculoase prezente în preparat;

d) simbolurile și indicațiile de pericol;

e) natura riscurilor specifice atribuite — fraze R;

f) recomandări de prudență — fraze S;

g) cantitatea nominală — masa nominală sau volumul nominal al conținutului în cazul preparatelor oferite sau vândute publicului larg.

Art. 16. — (1) Înscrierea pe eticheta preparatului a denumirii chimice a substanței sau substanțelor periculoase prezente în acesta se realizează în conformitate cu următoarele cerințe:

a) pentru preparatele clasificate T⁺, T, Xn, în conformitate cu prevederile art. 6, trebuie luate în considerare numai substanțele T⁺, T, Xn prezente în concentrație egală cu sau mai mare decât limita inferioară (limita Xn) prevăzută pentru fiecare dintre ele în partea 3 a anexei VI la Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008, cu modificările ulterioare, sau în anexa nr. 3 secțiunea B;

b) pentru preparatele clasificate C, conform prevederilor art. 6, se iau în considerare numai substanțele C prezente în concentrație egală cu sau mai mare decât limita inferioară (limita Xi) stabilită în partea 3 a anexei VI la Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008, cu modificările ulterioare, sau în anexa nr. 3 secțiunea B;

c) denumirile substanțelor care au determinat clasificarea preparatului în una sau mai multe dintre următoarele categorii de pericole:

- (i) cancerigen categoriile 1, 2 sau 3;
- (ii) mutagen categoriile 1, 2 sau 3;
- (iii) toxic pentru reproducere categoriile 1, 2 sau 3;
- (iv) foarte toxic, toxic sau nociv datorită efectelor neletale în urma unei singure expuneri;
- (v) toxic sau nociv datorită efectelor grave în urma expunerii repetate sau prelungite;
- (vi) sensibilizant.

(2) Denumirea chimică trebuie să fie menționată sub una dintre denumirile prevăzute în partea 3 a anexei VI la Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008, cu modificările ulterioare, sau o denumire chimică recunoscută pe plan internațional, dacă o asemenea denumire nu este prevăzută încă în această anexă.

(3) Ca urmare a prevederilor alin. (1), nu este necesară menționarea pe etichetă a denumirii niciuneia dintre substanțele care au condus la clasificarea preparatului în una sau mai multe dintre următoarele categorii de pericol:

- a) exploziv;
- b) oxidant;
- c) extrem de inflamabil;
- d) foarte inflamabil;
- e) inflamabil;
- f) iritant;
- g) periculos pentru mediu.

(4) Se exceptează de la prevederile alin. (3) cazurile în care substanța trebuie să fie menționată în temeiul alin. (1).

(5) Este suficient un număr de maximum 4 denumiri chimice ale substanțelor din compoziția preparatului pentru identificarea substanțelor responsabile în principal de pericolele majore pentru sănătate care au determinat clasificarea și alegerea frazelor de risc adecvate. În anumite cazuri pot fi necesare mai mult de 4 denumiri chimice ale substanțelor din componența preparatului.

Art. 17. — (1) Etichetarea preparatelor cu simbolurile de pericol și indicațiile de pericol prevăzute la art. 15 lit. d) se efectuează potrivit prevederilor anexelor nr. 1 și 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008 și este aplicată în funcție de rezultatele evaluării pericolelor efectuate potrivit prevederilor anexelor nr. 3—5.

(2) În cazul în care se impune atribuirea a mai mult de un simbol de pericol pentru un preparat, trebuie respectate următoarele:

- a) obligația de a aplica simbolul „T” face opțională utilizarea simbolurilor „C” și „X”, dacă nu există prevederi contrare în partea 3 a anexei VI la Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008, cu modificările ulterioare;
- b) obligația de a aplica simbolul „C” face opțională utilizarea simbolului „X”;
- c) obligația de a aplica simbolul „E” face opțională utilizarea simbolurilor „F” și „O”;
- d) obligația de a aplica simbolul „Xn” face opțională utilizarea simbolului „Xi”.

(3) Simbolul sau simbolurile sunt tipărite cu negru, pe fond galben-portocaliu.

Art. 18. — (1) Etichetarea preparatelor cu frazele R prevăzute la art. 15 lit. e) trebuie să fie în conformitate cu prevederile anexelor nr. 1 și 5 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008, iar atribuirea acestora în concordanță cu rezultatele evaluării pericolelor, realizată în conformitate cu anexele nr. 3—5.

(2) Un număr de maximum 6 fraze R este suficient pentru descrierea riscurilor; în acest scop, combinațiile de fraze prevăzute în anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008 sunt considerate fraze unice.

(3) În cazul în care preparatul se încadrează concomitent în mai multe categorii de pericol, frazele-tip trebuie să acopere totalitatea principalelor pericole prezentate de preparat. În anumite cazuri, pot fi necesare mai mult de 6 fraze R.

(4) Frazele-tip „extrem de inflamabil” sau „foarte inflamabil” pot să nu fie utilizate în cazul în care descriu o indicație de pericol utilizată în concordanță cu prevederile art. 17.

Art. 19. — (1) Etichetarea preparatelor cu recomandările de prudență (fraze S) prevăzute la art. 15 lit. f) trebuie să fie în conformitate cu prevederile anexelor nr. 1 și 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008, iar atribuirea acestora în funcție de rezultatele evaluării pericolelor, realizată în conformitate cu anexele nr. 3—5.

(2) Este suficient un număr de maximum 6 fraze S pentru formularea celor mai adecvate recomandări de prudență, în acest scop, combinațiile de fraze prevăzute în anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008 sunt considerate fraze unice. Cu toate acestea, în anumite cazuri pot fi necesare mai mult de 6 fraze S.

(3) În cazul în care inscripționarea pe etichetă sau chiar pe ambalaj este fizic imposibilă, ambalajul va fi însoțit de recomandări de prudență cu privire la utilizarea preparatului.

Art. 20. — Etichetarea ecologică trebuie să respecte dispozițiile speciale prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 21. — În cazul în care conținutul ambalajului nu depășește 125 ml:

a) pentru preparatele clasificate ca foarte inflamabile, oxidante, iritante, cu excepția celor care au atribuite fraza R41, sau periculoase pentru mediu și cărora li se atribuie simbolul N, inscripționarea frazelor R sau a frazelor S nu este necesară;

b) pentru preparatele clasificate ca inflamabile sau periculoase pentru mediu și cărora nu li se atribuie simbolul N, este necesară inscripționarea frazelor R, dar nu și a frazelor S.

Art. 22. — Fără a aduce atingere art. 34 din Hotărârea Guvernului nr. 1.559/2004, cu modificările și completările ulterioare, indicațiile de tipul „netoxic”, „nenociv”, „nepoluant”, „ecologic” sau orice altă indicație al cărei scop este de a demonstra caracterul nepericulos al unui preparat sau care poate duce la subestimarea pericolelor prezentate de preparatul respectiv nu trebuie menționate pe ambalajul sau eticheta niciunui dintre preparatele reglementate de prezenta hotărâre.

Art. 23. — (1) Atunci când mențiunile prevăzute de art. 14—22 se găsesc pe o etichetă, aceasta trebuie fixată bine pe una sau mai multe fețe ale ambalajului, astfel încât aceste mențiuni să poată fi citite orizontal în cazul în care ambalajul este depozitat în condiții normale.

(2) Dimensiunile etichetei sunt stabilite în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008, iar eticheta este destinată exclusiv informațiilor prevăzute de prezenta hotărâre și, dacă este necesar, informații suplimentare referitoare la sănătate sau securitate.

(3) Eticheta nu este obligatorie atunci când mențiunile impuse conform modalităților prevăzute la alin. (1) și (2) sunt inscripționate în mod vizibil chiar pe ambalaj.

(4) Culoarea și forma de prezentare a etichetei sau, în cazul prevăzut de alin. (3), ale ambalajului trebuie să fie astfel realizate încât simbolul de pericol și fondul acestuia să se poată distinge cu claritate.

(5) Informațiile înscrise pe etichetă conform prevederilor art. 14—22 trebuie să se distingă în mod clar pe fondul acestuia și să aibă o dimensiune și o spațiere suficiente pentru a putea fi citite cu ușurință.

(6) Prevederile speciale cu privire la forma de prezentare și formatul acestor informații sunt stabilite în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008.

(7) Pentru preparatele introduse pe piața din România eticheta se redactează în limba română.

Art. 24. — Cerințele de etichetare sunt considerate ca fiind îndeplinite:

a) în cazul unui ambalaj exterior care cuprinde unul sau mai multe ambalaje interioare, dacă ambalajul exterior este etichetat în conformitate cu normele internaționale privind transportul mărfurilor periculoase și dacă ambalajul sau ambalajele interioare sunt etichetate în conformitate cu prezenta hotărâre;

b) în cazul unui ambalaj unic, dacă acesta este etichetat în conformitate cu normele internaționale pentru transportul mărfurilor periculoase, precum și cu prevederile art. 15, 16, 18 și 19 pentru preparatele clasificate în conformitate cu art. 10 și 11 se aplică și dispozițiile art. 17, pentru proprietatea respectivă, atunci când aceasta nu a fost menționată ca atare pe etichetă sau, dacă este cazul, pentru tipuri speciale de ambalaj, de exemplu buteliile de gaz mobile, cu respectarea dispozițiilor specifice prevăzute de anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008.

Art. 25. — Pentru preparatele periculoase care nu părăsesc teritoriul României se poate admite etichetarea în conformitate cu normele naționale în locul etichetării în conformitate cu normele internaționale privind transportul mărfurilor periculoase.

Art. 26. — (1) Prevederile art. 13—25 nu se aplică pentru explozivii introduși pe piață în vederea producerii unui efect practic prin explozie sau prin efect pirotehnic.

(2) Prevederile art. 13—25 nu se aplică anumitor preparate periculoase în sensul prevederilor art. 5—11, definite conform pct. 9.3 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008, dacă, în forma sub care sunt introduse pe piață nu prezintă niciun risc din punct de vedere al proprietăților fizico-chimice ori risc pentru sănătate sau pentru mediu.

Art. 27. — (1) La introducerea pe piață a preparatelor periculoase sunt permise următoarele excepții:

a) pe ambalajele care sunt fie prea mici, fie improprii pentru a fi etichetate în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (1)—(3), etichetarea prevăzută de art. 14—22 poate să fie efectuată într-un alt mod adecvat;

b) prin excepție de la prevederile art. 14—25, ambalajele care conțin preparate periculoase care sunt clasificate ca nocive, extrem de inflamabile, foarte inflamabile, inflamabile, iritante sau oxidante pot să nu fie etichetate sau să fie etichetate într-un alt mod, în cazul în care ambalajele conțin cantități atât de mici încât acestea nu prezintă niciun pericol pentru persoanele care manipulează aceste preparate sau pentru alte persoane;

c) prin excepție de la prevederile art. 14—25, ambalajele care conțin preparate clasificate în conformitate cu prevederile art. 10—11 pot să nu fie etichetate sau să fie etichetate într-un alt mod, în cazul în care cantitățile pe care le conțin sunt atât de mici încât nu prezintă niciun pericol pentru mediu;

d) prin excepție de la prevederile art. 14—25, ambalajele preparatelor periculoase care nu sunt menționate la lit. b) sau c) pot să fie etichetate într-un alt mod adecvat, în cazul în care ambalajele sunt prea mici pentru a permite etichetarea prevăzută la art. 14—25 și nu prezintă niciun pericol pentru persoanele care manipulează aceste preparate sau pentru alte persoane.

(2) În cazul în care se aplică prevederile alin. (1) nu este permisă utilizarea altor simboluri, indicații de pericol, fraze R sau fraze S decât cele prevăzute prin prezenta hotărâre.

Art. 28. — În cazul în care se aplică prevederile art. 27, Agenția Națională pentru Protecția Mediului informează imediat Comisia Europeană și celelalte state membre.

Art. 29. — Orice reclamă pentru un preparat, în sensul prezentei hotărâri, care permite unei persoane din publicul larg să încheie un contract de cumpărare fără a vedea în prealabil eticheta preparatului trebuie să precizeze tipul sau tipurile de pericol indicate pe etichetă, fără a aduce atingere prevederilor

Ordonanței Guvernului nr. 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 30. — Fișa cu date de securitate și furnizarea ei trebuie să respecte prevederile titlului IV și ale anexei II din Regulamentul (CE) nr. 1.907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1.999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1.488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 31. — (1) În cazul în care persoana care răspunde de introducerea pe piață a preparatului poate demonstra că menționarea pe etichetă sau în fișa cu date de securitate a identității chimice a unei substanțe care este clasificată exclusiv ca iritantă, cu excepția celor cărora li se atribuie fraza R41, sau iritantă în combinație cu una sau mai multe din celelalte proprietăți prevăzute la art. 16 alin. (2)—(4) sau nocivă ori nocivă în combinație cu una sau mai multe din proprietățile prevăzute la art. 16 alin. (2)—(4), care prezintă numai efecte letale acute, prezintă un risc pentru natura confidențială a proprietății sale intelectuale, acestea i se permite, conform prevederilor din anexa nr. 5, să facă trimitere la această substanță fie cu ajutorul unei denumiri care identifică cele mai importante grupe chimice funcționale, fie cu ajutorul unei denumiri alternative.

(2) Această procedură nu se aplică în cazul în care pentru substanța respectivă există o limită de expunere în temeiul dispozițiilor comunitare.

Art. 32. — (1) În cazul în care persoana responsabilă de introducerea pe piață din România pentru prima dată a unui preparat dorește să beneficieze de dispozițiile legate de confidențialitate, depune o cerere la Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

(2) Cererea de confidențialitate trebuie să fie redactată în conformitate cu prevederile anexei nr. 5 și să furnizeze informațiile incluse în formularul din secțiunea A a acestei anexe.

(3) Agenția Națională pentru Protecția Mediului poate solicita informații suplimentare persoanei responsabile de introducerea pe piață a preparatului, dacă acestea sunt necesare pentru evaluarea validității cererii de confidențialitate.

(4) Agenția Națională pentru Protecția Mediului informează în termen de 30 de zile solicitantul asupra deciziei luate, iar persoana responsabilă de introducerea pe piață a preparatului transmite o copie a acestei decizii autorităților competente ale fiecărui stat membru în care dorește să comercializeze produsul.

(5) Informațiile confidențiale puse la dispoziția autorităților unui stat membru sau a Comisiei trebuie să fie în conformitate cu prevederile art. 24 din Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008, cu modificările ulterioare.

Art. 33. — Fără a aduce atingere prevederilor prezentei hotărâri, autoritățile publice pot asigura, prin reglementări specifice, conform legii, protecția sănătății și a siguranței la locul de muncă a persoanelor, în timpul utilizării preparatelor periculoase.

Art. 34. — (1) Agenția Națională pentru Protecția Mediului și Biroul pentru Regulamentul sanitar internațional și informare toxicologică din structura Institutului Național de Sănătate Publică și centrele de expertiză și informare toxicologică prevăzute în anexa nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului internelor și reformei administrative nr. 2.021/691/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare ale titlului IV „Sistemul național de asistență medicală

de urgență și de prim ajutor calificat” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății sunt autoritățile competente pentru primirea informațiilor, inclusiv compoziția chimică, referitoare la preparatele introduse pe piață și considerate ca periculoase în baza efectelor lor asupra sănătății sau în baza efectelor fizico-chimice ale acestora.

(2) Autoritățile competente prevăzute la alin. (1) trebuie să garanteze păstrarea confidențialității informațiilor primite, care nu pot fi utilizate decât pentru a răspunde oricărei solicitări de ordin medical prin măsuri atât preventive, cât și curative, în special în caz de urgență.

(3) Autoritățile competente prevăzute la alin. (1) garantează că informațiile nu sunt utilizate în alte scopuri.

(4) Autoritățile competente prevăzute la alin. (1) trebuie să dispună, din partea producătorilor sau a persoanelor care răspund de comercializare, de toate informațiile prevăzute de cerințele legislației naționale în vigoare pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin.

Art. 35. — Fără a aduce atingere altor dispoziții din legislația națională, nu se poate interzice, restricționa sau împiedica introducerea pe piață a preparatelor din motive legate de clasificare, ambalare, etichetare sau fișe cu date de securitate, dacă acestea respectă dispozițiile prezentei hotărâri.

Art. 36. — (1) În cazul în care constată, pe baza dovezilor detaliate, că un preparat, deși corespunde prevederilor prezentei hotărâri, prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu, Agenția Națională pentru Protecția Mediului poate decide interzicerea temporară sau impunerea unor condiții speciale privind introducerea pe piață a preparatului respectiv, pe teritoriul României.

(2) Agenția Națională pentru Protecția Mediului informează de îndată Comisia Europeană și celelalte state membre cu privire la aceasta, precizând motivele care îi justifică decizia, cu informarea prealabilă a Ministerului Mediului și Pădurilor.

Art. 37. — (1) Următoarele fapte săvârșite de persoanele juridice constituie contravenții și se sancționează, după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 4, cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 13, cu amendă de la 20.000 lei la 40.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 14—23, cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se realizează de personalul împuternicit al Gărzii Naționale de Mediu.

(3) În cazul în care preparatele sunt introduse pe piață cu scopul de a fi oferite sau vândute publicului, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) se realizează de personalul împuternicit al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 38. — Anexele nr. 1—5*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre și se actualizează prin ordin al ministrului mediului și pădurilor, în funcție de adaptările la progresul tehnic în conformitate cu procedura prevăzută de legislația comunitară în domeniu, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 39. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

(2) Prezenta hotărâre este în vigoare până la data de 1 iunie 2015, potrivit prevederilor art. 60 al Regulamentului (CE) nr. 1.272/2008, cu modificările ulterioare.

Art. 40. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 92/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind clasificarea, etichetarea și ambalarea preparatelor chimice periculoase, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 25 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

(2) Ori de câte ori într-o lege specială sau în alt act normativ anterior se face trimitere la actul normativ abrogat la alin. (1), trimiterea se consideră făcută la dispozițiile corespunzătoare din prezenta hotărâre.

★

Prezenta hotărâre transpune prevederile Directivei nr. 1.999/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 1999 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea preparatelor periculoase, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. L 200 din 30 iulie 1999, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul mediului și pădurilor,

László Borbély

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Adriean Videanu

Ministrul sănătății,

Cseke Attila

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Mihail Dumitru

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Mihai Constantin Șeitan

Președintele Autorității Naționale pentru Protecția

Consumatorilor,

Constantin Cerbulescu

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,

Bogdan Mănoiu

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 1 septembrie 2010.

Nr. 937.

*) Anexele nr. 1—5 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI ȘI ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 10 din 23 septembrie 2010

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE
Nr. 71 din 8 octombrie 2010

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 11/14/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/112/2006

Având în vedere dispozițiile art. 11, 124, 126, 278, ale art. 345 alin. (4) și ale art. 384 și 385 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 420 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 1, 2 și ale art. 7 alin. (1), (3), (10) și (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 11/14/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/112/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.034 și 1.034 bis din 27 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin și regulamentul menționat la art. 1 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

Art. 3. — Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare vor urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/112/2006 pentru aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.034 și 1.034 bis din 27 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezentul ordin, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 11 din 23 septembrie 2010

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE
Nr. 14 din 8 octombrie 2010

REGULAMENTUL Nr. 11/14/2010

pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/112/2006

Articol unic. — Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/112/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.034 și 1.034 bis din 27 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 3, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(3) Elementele componente ale fondurilor proprii de nivel 1 trebuie să poată fi utilizate în orice moment și cu prioritate pentru

a absorbi pierderile, să nu implice costuri fixe pentru instituția de credit și să fie efectiv puse la dispoziția acesteia, respectiv să fie integral plătite.”

2. **La articolul 5, după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:**

„g) alte elemente deductibile din fondurile proprii de nivel 1 stabilite în conformitate cu prevederile art. 23.”

3. **La articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 11. — (1) Capitalul inițial al instituțiilor de credit este constituit din suma elementelor menționate la art. 4, din care se deduc valorile prevăzute la art. 5 lit. a), d) și e).”

ANEXĂ

4. La articolul 11, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1)¹, cu următorul cuprins:

„(1)¹ Capitalul inițial al unei case centrale este constituit din suma elementelor menționate la art. 4, din care se deduc valorile prevăzute la art. 5 lit. a)–e).”

5. La articolul 12, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Pentru determinarea fondurilor proprii de nivel 2 se vor lua în considerare elementele deductibile din acest nivel al fondurilor proprii, stabilite în conformitate cu prevederile art. 23.”

6. La articolul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În vederea determinării fondurilor proprii de nivel 2 de bază la nivelul casei centrale și al rețelelor cooperatiste, se va lua în considerare, în plus față de elementele prevăzute la art. 12 alin. (2), rezerva mutuală de garantare, constituită la nivelul casei centrale.”

7. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Pentru calculul fondurilor proprii, elementele componente ale fondurilor proprii de nivel 2, prevăzute la art. 12 și 13, sunt supuse următoarelor limite:

a) totalul fondurilor proprii de nivel 2 nu poate depăși 100% din fondurile proprii de nivel 1, calculate potrivit art. 4, 5 și art. 6 alin. (1);

b) totalul valorii acțiunilor preferențiale cumulative pe durată determinată și al capitalului sub formă de împrumut subordonat, prevăzute la art. 12 alin. (3), ce poate fi luat în considerare la calculul fondurilor proprii, nu poate depăși 50% din valoarea fondurilor proprii de nivel 1, calculate potrivit art. 4, 5 și art. 6 alin. (1).”

8. La articolul 22, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Pentru determinarea fondurilor proprii, următoarele elemente vor fi deduse, jumătate din fondurile proprii de nivel 1, calculate potrivit art. 4, 5 și 6 alin. (1), și jumătate din fondurile proprii de nivel 2, calculate potrivit art. 12 și 13, după aplicarea limitelor prevăzute la art. 21 alin. (1):”

9. La articolul 22 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) alte elemente deductibile stabilite în conformitate cu prevederile art. 23 din prezentul regulament a căror deducere se realizează în această modalitate.”

10. La articolul 22, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În vederea determinării fondurilor proprii totale ale cooperativelor de credit, participațiile acestora la casa centrală se vor deduce jumătate din fondurile proprii de nivel 1, calculate potrivit art. 4, 5 și 6 alin. (1), și jumătate din fondurile proprii de nivel 2, calculate potrivit art. 12 și 13, după aplicarea limitelor prevăzute la art. 21 alin. (1).

(3) În situația în care jumătate din valoarea elementelor deductibile prevăzute la alin. (1) și, după caz, alin. (2) depășește nivelul fondurilor proprii de nivel 2, calculat potrivit prevederilor art. 12 și 13, suma aflată în exces se deduce din nivelul fondurilor proprii de nivel 1, calculat potrivit prevederilor art. 4, 5 și art. 6 alin. (1).”

11. La articolul 27, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Valoarea fondurilor proprii determinată potrivit art. 26 alin. (1), (2), (3) și alin. (5) prin aplicarea IFRS este ajustată potrivit următoarelor filtre:”

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT

pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 18/2009 privind cadrul de administrare a activității instituțiilor de credit, procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri și condițiile de externalizare a activităților acestora

Având în vedere prevederile art. 51 alin. (1) lit. d), art. 77 alin. (1), art. 101, 104, 122, art. 150 alin. (1), art. 289, 320, 382, art. 384 alin. (1) și ale art. 385 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 25 alin. (2) lit. a) și ale art. 48 alin. (1) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și al art. 420 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României emite următorul regulament:

Art. I. — Regulamentul nr. 18/2009 privind cadrul de administrare a activității instituțiilor de credit, procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri și condițiile de externalizare a activităților acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 din 23 septembrie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prevederile privind administrarea riscului de lichiditate din cap. III — Procesul intern de evaluare a adecvării capitalului

la riscuri și din cap. IV — Simulări de criză se aplică în mod corespunzător și sucursalelor instituțiilor de credit din state membre.”

2. La articolul 155, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Strategiile, politicile, procesele și sistemele prevăzute la alin. (2) trebuie să corespundă complexității, profilului de risc, obiectului de activitate al instituției de credit și toleranței la risc stabilite de structura de conducere și trebuie să reflecte importanța instituției de credit în fiecare stat membru în care

desfășoară activitate. Instituțiile de credit trebuie să comunice toleranța la risc tuturor liniilor de activitate relevante.”

3. La articolul 156, alineatele (1), (2) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 156. — (1) O instituție de credit trebuie să dispună de un proces solid pentru identificarea, măsurarea, administrarea și monitorizarea pozițiilor de lichiditate. Acest proces trebuie să includă un cadru robust pentru proiectarea fluxurilor de numerar provenite din active, datorii și elemente din afara bilanțului, inclusiv datorii contingente, precum și a fluxurilor de numerar aferente capacității de contrabalansare, pe un set de orizonturi de timp adecvate, atât în condiții normale, cât și în condiții de criză. Proiectarea fluxurilor de numerar trebuie distribuită în funcție de principalele linii de activitate, instrumente și benzi de scadență, cu luarea în considerare a posibilului impact al riscului reputațional. Aplicarea scenariilor de criză pentru proiectarea fluxurilor de numerar trebuie să se bazeze pe proiecții realizate în condiții normale, cu revizuirea fluxurilor de numerar pe toate liniile de activitate și benzile de scadență potrivit ipotezelor aferente scenariilor de criză.

(2) În sensul alin. (1), fluxurile de numerar provenite din active, datorii și elemente din afara bilanțului se stabilesc în funcție de strategia instituției de credit și de modelul de activitate al acesteia, iar capacitatea de contrabalansare trebuie considerată ca fiind un plan care să asigure deținerea sau accesarea unui exces de lichiditate pentru a permite continuarea activității pe orizonturi de timp scurte, medii și lungi, în condițiile unor scenarii de criză, precum și un plan aferent capacității de a genera lichiditate în viitor fie prin accesarea unor surse de finanțare adiționale, fie prin ajustarea activității ori prin aplicarea unor măsuri mai radicale.

.....
(6) În sensul alin. (4) lit. b), o instituție de credit trebuie să identifice, să măsoare, să monitorizeze și să controleze fluxurile de numerar potențiale legate de angajamentele din afara bilanțului și de alte obligații neprevăzute. O atenție deosebită trebuie acordată administrării riscului de lichiditate legat de relația cu entități special create în scopul securitizării, în relație cu care instituția de credit acționează ca sponsor sau furnizează suport de lichiditate semnificativ, de instrumente financiare derivate și de garanții și angajamente.”

4. La articolul 157, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În sensul alin. (1), instituția de credit trebuie să monitorizeze și să controleze expunerile la riscul de lichiditate și necesitățile de finanțare la nivelul entităților grupului din care face parte și la nivelul respectivului grup, pe linii de activitate și pe monede, cu luarea în considerare a limitelor operaționale și a celor impuse de cadrul de reglementare în ceea ce privește transferabilitatea lichidităților și a activelor negrevate de sarcini ce pot fi utilizate ca garanții financiare, atât în cadrul Spațiului Economic European, cât și în afara acestuia.”

5. La articolul 159, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În sensul alin. (2), instituțiile de credit trebuie să acopere neconcordanțele fluxurilor de numerar — *liquidity gap* — din diferite surse de finanțare care fac parte din capacitatea de

contrabalansare sau să le transfere pe benzi de scadență cu scadențe mai îndepărtate.”

6. La articolul 160, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 160. — (1) Instituțiile de credit trebuie să utilizeze diferite instrumente de diminuare a riscului de lichiditate, inclusiv un sistem de limite și rezerve de lichiditate pentru a controla expunerea și vulnerabilitățile la riscul de lichiditate și pentru a face față unor situații de criză diferite, și să le revizuiască periodic.”

7. La articolul 166, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 166. — (1) O instituție de credit trebuie să își administreze în mod activ pozițiile pe active ce pot fi utilizate ca garanții financiare, făcând diferențiere între activele grevate de sarcini și cele negrevate de sarcini, care sunt disponibile în orice moment, în special în situații de urgență.

(2) Instituția de credit trebuie să monitorizeze nivelul garanțiilor financiare în funcție de entitatea și jurisdicția în care respectivele garanții sunt înregistrate, fie într-un registru, fie într-un cont, și în funcție de monedă. De asemenea, instituția de credit trebuie să monitorizeze eligibilitatea garanțiilor financiare, precum și modalitatea în care aceste garanții pot fi mobilizate în timp util în funcție de posibilitatea accesării acestora în locația fizică de păstrare — instituția de credit custode sau sistemul de decontare a titlurilor în care este deținută garanția financiară.”

8. La articolul 167, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 167. — (1) Instituțiile de credit trebuie să ia în considerare în mod explicit măsura în care riscul de lichiditate în situații neprevăzute trebuie să fie acoperit prin rezerve de lichiditate disponibile imediat în raport cu alte surse ale capacității de contrabalansare.”

9. Articolul 168 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 168. — (1) Cadrul de administrare a riscului de lichiditate trebuie să asigure că instituția de credit dispune de lichiditate suficientă, inclusiv de o rezervă de lichiditate.

(2) În sensul alin. (1), rezerva de lichiditate reprezintă lichiditatea disponibilă, care acoperă necesitățile suplimentare de lichiditate ce pot apărea pe un orizont scurt de timp definit, în condiții de criză. Rezerva de lichiditate reprezintă componenta pe termen scurt, în condiții de criză, a capacității de contrabalansare.

(3) Dimensiunea rezervei de lichiditate trebuie corelată cu toleranța la risc stabilită de instituția de credit.”

10. După articolul 168 se introduc două noi articole, articolele 168¹ și 168², cu următorul cuprins:

„Art. 168¹. — (1) Rezerva de lichiditate trebuie să fie calibrată în funcție de 3 factori:

- a) severitatea și caracteristicile scenariilor de criză;
- b) orizontul de timp stabilit ca perioadă de menținere;
- c) caracteristicile activelor incluse în rezervă.

(2) În sensul alin. (1) lit. a), instituțiile de credit trebuie să ia în considerare 3 tipuri de scenarii de criză: scenarii legate de specificul instituției de credit (scenarii de tip «idiosyncratic»), scenarii legate de piață în general și o combinație a primelor

două tipuri de scenarii de criză. În toate cele 3 tipuri de scenarii, instituțiile de credit trebuie să diferențieze finanțarea de tip wholesale astfel: societăți financiare, societăți nefinanciare mari și întreprinderi mici și mijlocii.

(3) În sensul alin. (2), scenariul legat de specificul instituției de credit ar putea presupune o pierdere a încrederii pieței într-o instituție de credit sau în grupul din care aceasta face parte, echivalent cu o înrăutățire a ratingului. În acest tip de scenariu, ipoteza plauzibilă ar fi că finanțarea negarantată de tip wholesale nu se reînnoiește și se înregistrează anumite retrageri ale depozitelor de tip retail.

(4) În sensul alin. (2), scenariul legat de piață în general (definită ca o restrângere simultană a finanțării disponibile pe mai multe piețe, în condițiile în care valoarea activelor financiare devine incertă sau suferă un declin general și există incertitudini privind impactul recesiunii economice) presupune o scădere a valorii lichidității anumitor active și o deteriorare a condițiilor pieței pe care instituția de credit poate obține finanțare. În acest tip de scenariu, ipoteza plauzibilă ar fi că finanțarea de tip wholesale (atât garantată, cât și negarantată) scade în primul rând și este cel mai mult afectată.

(5) În sensul alin. (1) lit. b), perioada de menținere este perioada în care instituția de credit poate continua să își desfășoare activitatea fără a avea nevoie de finanțare suplimentară și poate să onoreze plățile datorate în scenariile de criză avute în vedere. Instituțiile de credit trebuie să aibă în vedere o perioadă de menținere, care să fie împărțită astfel: un orizont de timp scurt (de până la una sau două săptămâni) caracterizat de condiții de criză foarte severă și un orizont de timp mai lung (de până la una sau două luni) caracterizat de condiții de criză mai puțin severă, dar mai persistentă.

(6) În sensul alin. (5), cerințele de rezervă rezultate trebuie să reflecte necesitățile de lichiditate asumate în cele două subperioade în funcție de scenariile de criză, iar distribuția rezervei, în ceea ce privește compoziția și dimensiunea relativă pe cele două orizonturi de timp, trebuie să reflecte necesarul de lichiditate proiectat în condițiile ipotezelor formulate. Pe parcursul celor două perioade, instituțiile de credit trebuie să ia și alte măsuri (cum ar fi: planuri alternative de finanțare, ajustarea activității, modificări ale modelului de activitate) pentru a asigura continuarea activității pe termen mai lung.

(7) În sensul alin. (1) lit. c), rezerva de lichiditate trebuie să fie compusă, în principal, din numerar și din active cu grad ridicat de lichiditate chiar și în condiții de criză, pe care instituția de credit poate să le vândă sau să le dea în pensiune fără a accepta reduceri mari, care să afecteze încrederea pieței în acestea și să genereze pierderi, evaluate prin metoda marcării la piață, instituțiilor de credit care dețin instrumente similare.

(8) În sensul alin. (7), numerarul reprezintă activele lichide deținute de instituții de credit care compun baza monetară, în sensul acceptat de banca centrală, și trebuie să excludă numerarul care nu este disponibil din cauza cerințelor activității curente (cum ar fi numerarul din ATM-uri). În cazul rezervelor minime obligatorii, instituțiile de credit trebuie să aibă în vedere orizontul de timp pentru care acestea sunt disponibile. Astfel, pentru orizontul de timp scurt (de până la una sau două săptămâni) toate depunerile la vedere la bănci centrale, inclusiv

rezervele minime obligatorii, pot fi incluse în rezerva de lichiditate. În contextul aplicării mecanismului potrivit căruia există posibilitatea îndeplinirii nivelului prevăzut ca medie la nivelul perioadei de constituire — *averaging mechanism* —, instituțiile de credit trebuie să stabilească planuri de acțiune predefinite pentru a regulariza cerințele de rezerve în eventualitatea unei neîncadrări în nivelul minim și să definească puncte de declanșare oficiale pentru a implementa aceste planuri. Pentru orizontul de timp mai lung (de până la una sau două luni), numai excesul de active lichide deținute de instituțiile de credit care depășește rezervele minime obligatorii poate fi luat în calculul rezervei de lichiditate.

(9) În sensul alin. (7), instituțiile de credit trebuie să dețină active care sunt eligibile pentru operațiunile cu băncile centrale și care au un grad ridicat de lichiditate pe piețe (cum ar fi obligațiuni guvernamentale negrevate de sarcini, de o calitate ridicată, obligațiuni garantate), pe care să le folosească în condiții de criză severă aferentă orizontului de timp scurt (de până la una sau două săptămâni), în situația în care lichiditatea pieței este sub presiune și instituțiile de credit trebuie să aibă capacitatea de a genera lichiditate imediat și la valori ce pot fi prevăzute fără a adăuga presiune suplimentară pieței.

(10) În sensul alin. (7), în condiții de criză aferente orizontului de timp mai lung (de până la una sau două luni), instituțiile de credit pot să dețină un set mai larg de active lichide, cu condiția să demonstreze Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere că au capacitatea de a genera lichiditate din activele respective, în condiții de criză, în perioada de timp specificată. Instituțiile de credit trebuie să specifice, în politicile lor interne, criteriile relevante pentru a distinge activele care rămân lichide în condiții de criză (cum ar fi caracteristicile emitentului unui titlu, adâncimea pieței relevante pe o perioadă suficient de mare).

(11) Instituțiile de credit trebuie să aibă o înțelegere clară a termenilor și condițiilor în care banca centrală poate furniza finanțare garantată cu activele eligibile ca garanție financiară în condiții de criză. În acest sens, instituțiile de credit trebuie să testeze în mod periodic dacă banca centrală va furniza efectiv finanțare garantată cu aceste active și trebuie să aplice marje corespunzătoare pentru a reflecta suma pe care aceasta ar putea să o furnizeze în condiții de criză. Instituțiile de credit trebuie să demonstreze Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere existența unei diversificări adecvate a activelor componente ale rezervei, astfel încât să asigure că nu se bazează aproape în totalitate pe accesul la facilitățile oferite de banca centrală.

Art. 168². — (1) Instituțiile de credit trebuie să își administreze stocul de active lichide pentru a asigura, într-o măsură cât mai mare posibil, că acesta va fi disponibil în condiții de criză. Instituțiile de credit trebuie să evite concentrările în deținerea de active și trebuie să asigure că nu există impedimente de ordin juridic sau operațional pentru utilizarea acestor active.

(2) În sensul alin. (1), pentru determinarea lichidității activelor și a măsurii în care acestea rămân lichide în condiții de criză, instituțiile de credit pot să utilizeze factori cum ar fi: factori specifici emitentului (de exemplu, calitatea creditului aferentă emitentului), factori specifici emisiunii (de exemplu, scadența și dimensiunea emisiunii) și factori instituționali [de exemplu, dacă

activul este tranzacționat pe piețe centralizate ori pe piețe nereglementate (OTC) sau dacă are o bază de investitori diversificată].

(3) În sensul alin. (1), diversificarea deținerilor de active trebuie să se facă în funcție de factori cum ar fi emitentul, scadența sau moneda.

(4) În sensul alin. (1), instituțiile de credit trebuie să depună toate diligențele pentru a fi active în mod regulat pe fiecare piață pe care acționează direct și în care dețin active în scopuri de asigurare a lichidității.”

11. La articolul 169, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Instituțiile de credit trebuie să utilizeze rezultatele simulărilor de criză pentru ajustarea strategiilor, politicilor și limitelor aferente riscului de lichiditate și pentru dezvoltarea unor planuri alternative eficiente.”

12. La articolul 202, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 202. — (1) Instituțiile de credit trebuie, în mod regulat, să proiecteze fluxuri de numerar în condițiile unor scenarii alternative în care vor avea în vedere orizonturi de timp diferite și grade variate ale condițiilor de criză, luând în considerare dificultăți legate de piață în general — factori externi —, dificultăți legate de specificul instituției de credit — factori interni — și o combinare a celor două tipuri de dificultăți.”

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 30 septembrie 2010.
Nr. 22.

13. La articolul 202, alineatul (2) se abrogă.

Art. II. — (1) Sucursalele instituțiilor de credit din state membre vor finaliza demersurile necesare în vederea conformării cu prevederile privind administrarea riscului de lichiditate din cap. III — Procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri, așa cum au fost modificate prin prezentul regulament, și din cap. IV — Simulări de criză până la data de 31 decembrie 2010.

(2) Instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele instituțiilor de credit din state terțe vor finaliza demersurile necesare în vederea conformării cu prevederile referitoare la administrarea riscului de lichiditate din cap. III — Procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri, așa cum au fost modificate prin prezentul regulament, până la data de 31 decembrie 2010.

*

Prezentul regulament transpune prevederile art. 1 pct. 40 lit. b), c) și d) din Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 302 din 17 noiembrie 2009.

★

CUANTUMUL TOTAL

al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2009,
conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice
și a campaniilor electorale

Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat

1. Cuantumul total al veniturilor din cotizații: 37.575,35 lei
2. Cuantumul total al veniturilor din alte surse: 1.076.887,29 lei

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

